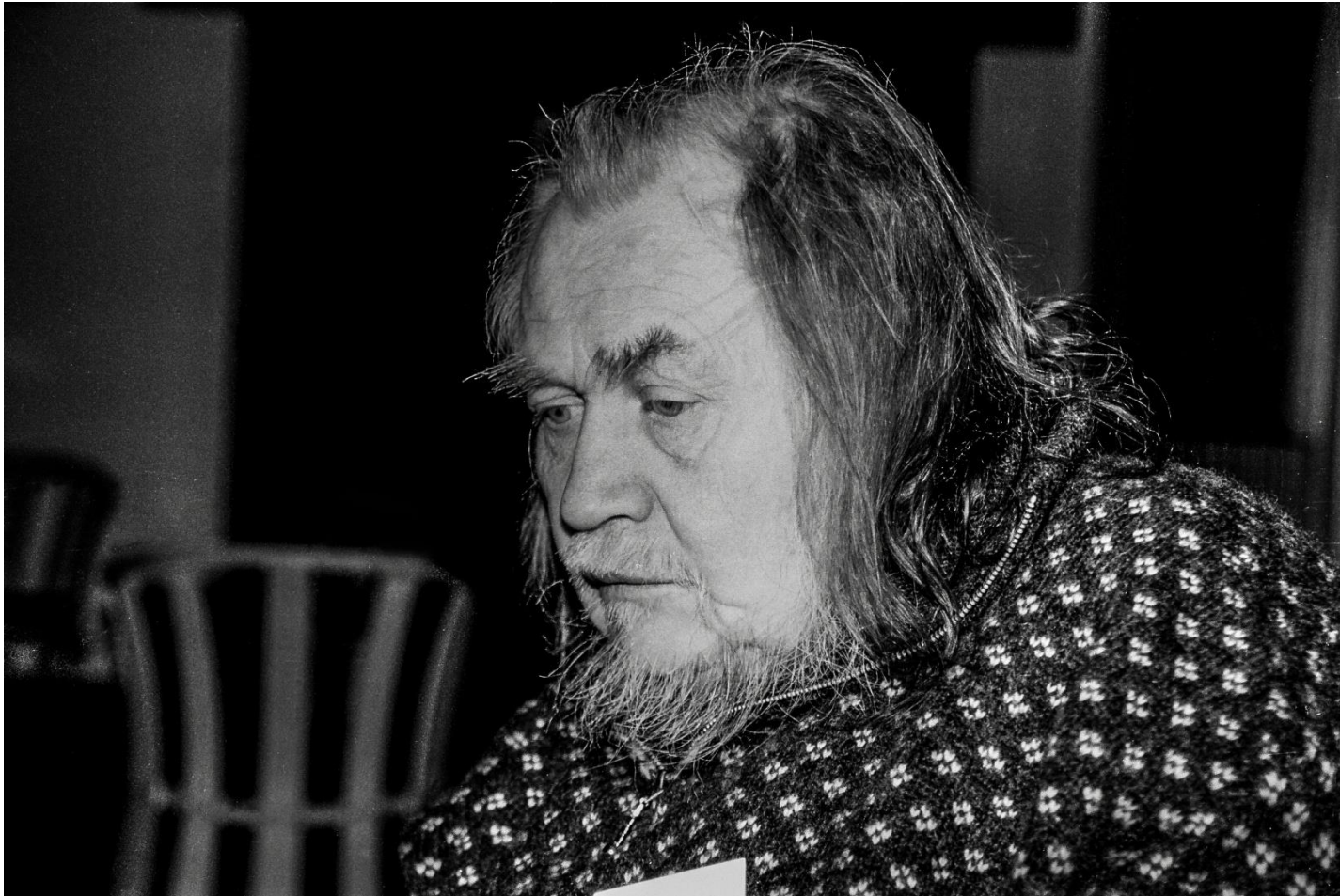

Bonde – gal mand på rette vej

Nyborg Strand den 2-11-17

Christian Bonde – foto Nana Reimers

Journal læsning

- To journalsæt: Et fra åndssvageforsorg og et fra sindssygeforsorg om samme person, men vidt forskelligt i indhold
- Hvem skrev i journalerne om Christian Bonde? Hvad skrives der om. Diagnosens betydning for blikket, der ser (åndssvageforsorgen). Miljøterapiens betydning for at rumme Christian Bonde (sindssygeforsorgen)
- Citatvandring som et vedvarende problem i al journalskrivning

I lære som idiot

- Åndssvageoverlægerne krav til Bonde var, at han skulle lære at acceptere sin diagnose, han skulle indse, at han aldrig ville kunne klare sig uden støtte fra forsorgen, han skulle acceptere og være taknemmelig for den hjælp, han fik, og han skulle forandre sig og tilpasse sig de normer, de professionelle stillede op
- Med en skelen til begrebet situeret læring i forholdet mellem mester og lærling, kan man sige, at Bonde skulle acceptere at være i lære som Idiot (jf. Lave og Wenger 2003)

Monster eller menneske?

- Mentalundersøgt 1967: Konklusion: Bonde er åndssvag og ikke egnet til straf. Retslægerådet var af samme opfattelse som overlægerne: Christian Bonde er et selvhævdende, upålideligt individ, besværlig og ubehagelig – ikke til at stole på, blandende sig i alt, uden for pædagogisk rækkevidde
- Overlæge Munke Hertel Wulff havde en anden opfattelse. Hans møde med Bonde og miljøterapien på stedet åbnede nye muligheder.

Tilfældighed og held

- Åndssvageoverlægenes enighed – og sindssygelægenes uenighed. Munke Hertel Wulff opbyggede et terapeutisk miljø. Troen på at Christian Bonde havde et anliggende, han kæmpede for. Betydningen af at blive set, hørt og rummet.
- Andre sindssygeoverlæger på Sct. Hans ville have haft samme opfattelse som overlægerne i åndssvageforsorgen. Det vidner korrespondancen mellem Munke Hertel Wulff og Erik Strømgren bl.a. om (jf. Bogen om Bonde side 90 -91).

De mange breve

- Christian Bondes mange breve – og hans viden om, hvor brevene skulle sendes hen for at lave ”rav i den”. Men nogle hjalp med at skrive de breve: Var det medanbragte og/eller ansatte? Underordnet personale var ikke nødvendigvis enige med de ledende om behandlingen af de anbragte.
- Christian Bondes evne til at opsamle viden, huske den og bruge den til gavn for de anbragte

Et personligt møde

- Oplevelsen af Christian Bonde, da jeg interviewede ham til min bog om Livø-anstalten.
- Det, han fortalte, kunne jeg gennem mit arbejde med bogen verificere rigtigheden af.

Christian Bonde

